

MELEAGER

ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύοις ἀπαλόχροος, ὦ δέ, Φιλόκλεις,
ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, τὸν δὲ τὸ λειπόμενον·
ώς γνῶσ οἷος ἐμὸς νόος ἄφθονος· ἦν δὲ Μυῖσκω
λίχνος ἐπιβλέψης, μηκέτ' ἵδοις τὸ καλόν.

LXXVII

εἴ σε Πόθοι στέργουσι, Φιλοκλέες, ἢ τε μυρόπνους
Πειθὼ καὶ κάλλευς ἀνθολόγοι Χάριτες,
ἀγκὰς ἔχοις Διόδωρον, ὁ δὲ γλυκὺς ἀντίος τῇδη
Δωρόθεος, κείσθω δ' εἰς γόνυ Καλλικράτης,
ἰαίνοι δὲ Δίων τόδ' ἐύστοχον ἐν χερὶ τείνων
σὸν κέρας, Οὐλιάδης δ' αὐτὸ περισκυθίσαι,
δοίη δ' ἡδὺ φίλημα Φίλων, Θήρων δὲ λαλήσαι,
θλίβοις δ' Εὔδήμου τιτθὸν ὑπὸ χλαμύδι.
εὶ γάρ σοι τάδε τερπνὰ πόροι θεός, ὡ μάκαρ, οἵαν
ἀρτύσεις παίδων 'Ρωμαϊκὴν λοπάδα.

LXXVIII

πάγκαρπόν σοι, Κύπρι, καθήρμοσε χειρὶ τρυγήσας
παιδων ἄνθος "Ερως ψυχαπάτην στέφανον.
ἐν μὲν γὰρ κρίνον ἥδὺ κατέπλεξεν Διόδωρον,
ἐν δ' Ἀσκληπιάδην τὸ γλυκὺ λευκόιον.
ναὶ μὴν Ἡράκλειτον ἐνέπλεκεν ὡς ἀπ' ἀκάνθης
θεὶς ρόδον, οἰνάνθη δ' ὥσ τις ἔθαλλε Δίων.
χρυσανθῆ δὲ κόμαισι κρόκον Θήρωνα συνῆψεν,
ἐν δ' ἔβαλ' ἔρπύλλου κλωνίον Οὐλιάδην.
ἀβροκόμην δὲ Μυῖσκον ἀειθαλὲς ἔρνος ἐλαΐης,
ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας, ἀπεδρέπετο.
ὁλβίστη νήσων ἵερὰ Τύρος, ἦ τὸ μυρόπνουν
ἄλσος ἔχει παιδων Κύπριδος ἄνθοφόρων.